TRETIA ETAPA:

TRI PRAVDY, KTORÉ NÁM UMOŽŇUJÚ ZA KAŽDÝCH OKOLNOSTÍ VYTRVAŤ V POSTOJI VĎAČNOSTI

(JAKUB MELO)

V predchádzajúcej časti nám Klára hovorila o možnostiach, ako sa na veci pozerať iným spôsobom a vidieť ich v inom svetle. Niekedy totiž nie sme vďační len preto, že sa príliš zameriavame na to zlé a nevšímame si dobrú stránku vecí. Tieto problémy sa dajú vyriešiť tým, že si povieme: "To je zaujímavé", "nevadí" alebo dokonca "to je vtipné". No niekedy sa v živote stretneme aj s takými situáciami, na ktoré sa nedá povedať, že "nevadí" a už vôbec nie sú vtipné.

Ku postoju vďačnosti sme však povolaní dokonca aj v takýchto situáciách. Vďační môžeme byť úplne v každej situácii, pretože vďačnosť závisí od postoja srdca, nie od vonkajších okolností. Dnes budeme hovoriť o troch pravdách, ktoré nám pomôžu nadobudnúť takýto trvalý postoj vďačnosti:

1. Boh je dobrý a má veci pod kontrolou
2. Boh má veci pod kontrolou aj vtedy, keď sa nám zdá, že nemá
3. Boh má veci pod kontrolou aj vtedy, keď ja nie

1. BOH JE DOBRÝ A MÁ VECI POD KONTROLOU

Možno viacerí z vás videli zaujímavý dokumentárny film z roku 2019 o katastrofe v Černobyli. V záverečnej časti sa celá záhada rozuzľovala a my sme mohli sledovať priebeh celej tragédie ešte raz ako nestranní pozorovatelia. Týždeň pred katastrofou už elektráreň bežala len na polovicu výkonu, čo nemalo dobrý vplyv na stav reaktora. Okrem toho došlo k ďalším pochybeniam a keď sme potom sledovali experimentovanie neskúsených pracovníkov s reaktorom, videli sme, že to nedopadne dobre. Nebezpečenstvo rástlo a v istom momente bolo jasné, že to pracovníci už nemajú pod kontrolou. Výkon reaktora nezadržateľne stúpal a nepomohol už ani núdzový vypínač. Černobyľ vyletel do vzduchu.
Keď sledujeme dianie vo svete, násilie, terorizmus, nenávisť, vojny, môžeme občas zapochybovať, či svet nie je ako ten jadrový reaktor a či sa dobrému Bohu náhodou nevymkol spod kontroly. Teda, ak vôbec veríme, že Boh je dobrý. To je pravda, s ktorou by sme mali začať. ***"Veď Boh tak miloval svet, že dal svojho jednorodeného Syna, aby nezahynul nik, kto v neho verí, ale aby mal večný život." (Jn 3,16) Keď on vlastného Syna neušetril, ale vydal ho za nás všetkých, akože by nám s ním nedaroval všetko!? (Rim 8,32)*** Boh dal pre nás všetko. Nič si nešetrí pre seba z lakomosti ani šetrnosti.
A možno tomu aj veríme, no niekedy môžeme mať pochybnosť, či to stačí. Vieme, že Boh to s nami myslí dobre, ale zdá sa nám, že je príliš ďaleko a že svet si žije svojím vlastným životom. Pravda je však taká, že Boh je veľmi kompetentný správca tohto sveta. Nič sa mu nevymklo spod kontroly. Ani jeden vrabec nepadne na zem bez vedomia nášho Otca. A my sme oveľa cennejší. (Por. Mt 10,29-31). Ani vlas na hlave sa nám neskriví bez toho, aby Otec vo svojej prozreteľnosti nevedel, prečo to dopúšťa. Všetko má dokonale pod kontrolou. Je isté, že všetko dobre dopadne.

NAŠE VÍŤAZSTVO JE ISTÉ

Keď sa v roku 1944, počas Druhej svetovej vojny, Spojenci vylodili v Normandii, po niekoľkých mesiacoch už bolo jasné, že vojnu vyhrajú a nacisti budú porazení. Predsa však urputné boje pretrvávali až do mája roku 1945, pretože nepriateľ nebol ochotný sa vzdať. Podobnú situáciu zažívame v duchovnom svete aj dnes.

Ak máš z tohto kurzu nejaké svedectvo alebo povzbudenie, budeme radi, ak nám ho pošleš na academy@godzone.sk

Kristovým krížom bolo vybojované definitívne víťazstvo nad zlom. Boje pretrvávajú, pretože nepriateľ nie je ochotný sa vzdať, ale náš Otec má všetko pod kontrolou a naše víťazstvo je isté. Stačí len vytrvať na jeho strane.
Ak prežívame zmätok a neistotu, napriek tomu môžeme ďakovať Bohu za to, že má stále veci pod kontrolou a že veta: "Všetko dobre dopadne" je (z pohľadu večnosti) hlboká pravda viery, nie len zbožné želanie.

2. BOH MÁ VŠETKO POD KONTROLOU AJ VTEDY, KEĎ SA ZDÁ, ŽE NEMÁ.

Ak má Boh všetko pod kontrolou, prečo potom dopúšťa na svete tak veľa zla?
"Všemohúci Boh, keďže je nanajvýš dobrý, by nikdy nedopustil, aby v jeho dielach bolo niečo zlé, keby nebol až taký mocný a dobrý, že by neurobil dobré aj zo zla." (Sv. Augustín, KKC 311)

DOBRO ZO ZLA

Božia milosť dokáže s objektívnym zlom robiť niečo podobné, čo robí perlorodka s nečistotou, ktorá sa dostane do jej vnútra. Začne ju obaľovať perleťou, až je napokon z kúsku nečistoty nádherná perla. To nádherné na nej je však perleť z perlorodky, nie špina samotná.
Boh dokáže "obaliť" zlo svojou milosťou, až z neho napokon vytvorí nádhernú perlu milosti. Samozrejme, to, čo je na tom nádherné, je Božia milosť, nie spáchané zlo. Takúto perlu Boh vytvoril napríklad zo zradného konania bratov Jozefa Egyptského. ***"Vy ste síce snovali proti mne zlo, ale Boh to obrátil na dobro, aby uskutočnil to, čo je dnes, aby zachránil život mnohým ľuďom." (Gn 50,20)***
Tým najlepším príkladom Božej schopnosti pretvárať zlo na dobro je však Kristov kríž. Z najväčšieho morálneho zla, aké sa kedy spáchalo, z odvrhnutia a zabitia Božieho Syna, vyvodil Boh nesmiernou hojnosťou svojej milosti najväčšie dobro: ***oslávenie Krista a naše vykúpenie (por. KKC 312)***

KÚKOĽ MEDZI PŠENICOU

Môžeme sa však pýtať, prečo Boh to zlo vôbec dopúšťa, nemohol by robiť dobro radšej z ničoho?
Odpoveď nám Pán naznačuje v podobenstve o kúkoli medzi pšenicou. ***(por. Mt 13,24–30). "Pane, nezasial si na svojej roli dobré semeno? Kde sa teda vzal kúkoľ?" On im vravel: "To urobil nepriateľ." Sluhovia mu povedali: "Chceš, aby sme šli a vyzbierali ho?" On odpovedal: "Nie, lebo pri zbieraní kúkoľa by ste mohli vytrhnúť aj pšenicu. Nechajte oboje rásť až do žatvy..." (Mt 13,27b–30a)*** Dobro a zlo je v našom svete tak prepletené, že nie je možné odstrániť zlo takým spôsobom, aby to nenarobilo ešte viac škody. Ak by mal totiž Boh odstrániť všetko zlo, musel by odstrániť aj nás samých. Dal nám slobodnú vôľu, ktorú často zneužívame, ale on to radšej znáša, aby nám dal šancu na obrátenie.

ZLO PRÍLIŠ BLÍZKO

Podľa nášho vkusu Boh niekedy púšťa zlo príliš ďaleko. Ale v skutočnosti je to dobre premyslená vojenská stratégia. Dovoľte mi ilustrovať to na konkrétnom príklade. Vo filme Statočné srdce (diclaimer: ako typický film Mela Gibsona je aj tento film menej vhodný pre slabšie povahy) je scéna z bitky, kedy sa proti škótskemu vojsku pod vedením Williama Wallacea rúti kráľovská kavaléria. Škótski pešiaci pôsobia bezbranným dojmom a vyzerá to, že jazdci ich čochvíľa rozdupú pod kopytami svojich koní. Zrazu však vidíme, že pešiaci nie sú až takí bezbranní. Na zemi majú pripravené koly, ktoré použijú ako kopije, ktoré zasadia kavalérii zdrvujúci úder. Ešte však nie je čas ich použiť. William vyzýva bojovníkov, aby ešte čakali. Kone sa rútia, už sú len tridsať metrov od škótskych vojakov. No tí musia ešte stále čakať. Už len dvadsať metrov a pokyn k obrane stále neprichádza. Desať metrov.

Ak máš z tohto kurzu nejaké svedectvo alebo povzbudenie, budeme radi, ak nám ho pošleš na academy@godzone.sk

Naraz sa zdvihne kolová hradba a kráľovská kavaléria je rozdrvená. Keby pokyn zaznel skôr, jazdci by sa stihli otočiť a bitka by pokračovala. Takto však bol nepriateľovi zasadený zdrvujúci úder.
Kristus si na kríži pustil zlo veľmi blízko k telu. Nechal ho hrotom kopije preniknúť priamo do svojho srdca. No dopustil to len preto, aby všetko to zlo mohol vo svojom srdci zničiť svojou láskou.
Ak sa nám udialo v živote niečo veľmi zlé, nemusíme ďakovať za to zlé, ale môžeme ďakovať Bohu za to, že jeho dobrota je silnejšia, a že jemu sa veci nevymkli spod kontroly, hoci nám sa zdá, že áno. Pamätajme, že Boh niekedy dopustí prehru v celej bitke. Ale svoju vojnu neprehrá. Veľmi dobre vie, čo robí.

3. BOH MÁ VECI POD KONTROLOU AJ VTEDY, KEĎ JA NEMÁM

Možno vieme pripustiť, že Boh dokáže premeniť zlo na dobro, keď sa jedná o niečo, čo urobili druhí. Keď však vážne zlyháme my sami, len veľmi ťažko si vieme odpustiť. Niekto dokonca povie: "To už ani Boh nemôže odpustiť." Boh môže odpustiť všetko, ak ľutujeme a chceme sa k nemu vrátiť. Ide o to, aby sme na to mali dostatok pokory.
V tejto tretej pravde chceme hovoriť o tom, že Boh nenapráva len malé chybičky, ale aj veľké a vážne zlyhania. Keď sa nám vymykajú veci spod kontroly, keď sa nám minú všetky možnosti, keď sme už celkom na dne, vtedy Boh ešte len začína. Vlastne dovtedy mu na to nie sme veľmi ochotní dať priestor. Ale ako hovorí sv. Pavol, ***"keď som slabý, vtedy som silný." (2Kor 12,10)***
Keď zakúsime v živote svoju slabosť a biedu, môžeme ďakovať za to, že Boh je väčší a že keď my strácame kontrolu, on si ešte len vyhŕňa rukávy a že sa máme na čo tešiť. On nás povedie; v každej chvíli nám dá presne toľko milosti, koľko potrebujeme na jej zvládnutie. Nebudeme vidieť veľmi dopredu, ale on vidí – a to stačí.

VĎAČNOSŤ JE ROZHODNUTIE

Niekedy máme problém s vďačnosťou ani nie tak preto, že by bol náš život naozaj taký zlý, ale len preto, že je iný, než sme si predstavovali. Kedysi som si myslel, že vďačnosť znamená radosť z toho, že sme dostali to, čo sme chceli. No ak by sme mali byť vďační len za to, čo sme si sami vybrali, veľa radosti by sme si v živote neužili. Väčšinou sa nám veci skrátka len dejú a len málo na nich vieme ovplyvniť. Vďakabohu, vďačnosť znamená radosť z dobrých vecí a to aj vtedy, ak sme ich pôvodne nechceli.
Predstavme si deti, ktoré museli ísť s rodičmi na dovolenku k moru, hoci ony chceli zostať doma a hrať sa s kamarátmi na počítači. Majú dve možnosti. Buď budú trvať na tom, že oni chceli robiť len to a nič iné a budú celú dovolenku ofučaní, čo však ich situáciu nijako nezmení. Alebo si môžu povedať, čo už, ustúpim, pokorím sa, síce som toto nechcel, ale môže to byť fajn. A potom si môžu užiť dovolenku.
Ani my sme si svoj život nevybrali. Niektorí z nás ten svoj možno dokonca vôbec nechcú žiť. Ale ak urobíme vedomé rozhodnutie, pokoríme sa a prijmeme svoj život taký, aký nám ho Boh dáva, môžeme si ho parádne užiť. Môžeme sa rozhodnúť prijať veci tak, ako nám ich Boh vo svojej dobrote a Prozreteľnosti posiela a začať sa tešiť z prekvapení, ktoré život prináša.

Ak máš z tohto kurzu nejaké svedectvo alebo povzbudenie, budeme radi, ak nám ho pošleš na academy@godzone.sk

1. CVIČENIE

Preto prvé praktické cvičenie, ktoré nám chcem ponúknuť, je vedome sa rozhodnúť ustúpiť od svojich predstáv a prijať Boží plán pre náš život, v dôvere, že on vie najlepšie, čo je pre nás dobré. Môžeme to urobiť napríklad takto: ***"Milý Bože, ja som si svoj život takto nepredstavoval/a. (Niekto bude chcieť možno dodať aj toto: Vlastne som si ho vôbec nepredstavoval/a a nie som si istý/á, či by som chcel/a existovať, keby som mal/a na výber.) Ale Ty si očividne usúdil, že to stojí za to. A tak sa chcem z lásky k tebe zrieknuť svojej predstavy a prijímam teraz Tvoj plán pre môj život. Ak Ty vravíš, že môj život je dobrý, tak sa dnes rozhodujem tomu veriť a tešiť sa z každého dobra, ktoré mi pošleš. Pomôž mi vidieť môj život tak, ako ho vidíš Ty."***

2. CVIČENIE

A keďže prvé cvičenie je pomerne náročné, druhé bude oddychové. Vybehnime do prírody a kontemplujme jej krásu. Božie stvorenie má veľkú schopnosť učiť nás vďačnosti. Pohľad na hviezdnatú oblohu nám môže pripomenúť, že aj tie naše vážne starosti sú možno z pohľadu večnosti menej podstatné. Spoznávanie nových zákutí prírody nám môže pripomenúť, že nemáme byť vďační len za to, čo sme si zorganizovali sami, ale nechať sa prekvapovať tým, čo život prináša.

Ak sa niekomu zdá, že obdivovať prírodu je len nejaké sentimentálne cvičenie, tu je preň biblický základ. Keď si trpiaci Jób pýtal od Boha odpovede Jób, Boh mu nedal racionálne vysvetlenia, ale zobral ho na virtuálnu prechádzku prírodou, porov. Jób 38 – 39. A čo je ešte zaujímavejšie, Jóbovi táto Božia odpoveď stačila. Spoznal vďaka nej, že Boh má veci pod kontrolou. Hovorí: ***"Pozri, čože ti ja taký nepatrný odpoviem? Kladiem si ruku na ústa. Raz som prehovoril, ale už sa neozvem, ba aj druhý raz, ale už nebudem pokračovať." Jób 40,4-5*** Zakončime týmito Jóbovými slovami aj túto prednášku.

Ak máš z tohto kurzu nejaké svedectvo alebo povzbudenie,
budeme radi, ak nám ho pošleš na academy@godzone.sk

MOJE POZNÁMKY:

Ak máš z tohto kurzu nejaké svedectvo alebo povzbudenie, budeme radi, ak nám ho pošleš na academy@godzone.sk